

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudkyň Jiřiny Chmelové a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem se sídlem Masná 1324/1, Ostrava, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2023, čj. 2796653/23/2000-11452-107363, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2023, čj. 17 Af 12/2023-49,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný vydal k vymožení pohledávky (daňového nedoplatku) ve výši 499 377,95 Kč dne 11. 1. 2023 exekuční příkaz čj. 112252/23/2011-00540-106341, a to příkázáním pohledávky z účtu poddlužníkovi, poskytovateli platebních služeb Airbank a.s. Proti exekučnímu příkazu podala žalobkyně námitky. Žalovaný námitky zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).

[2] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí o námitkách žalobou podanou u Městského soudu v Praze, kterou se domáhala jeho zrušení. Městský soud v Praze rozsudkem z 22. 11. 2023, čj. 17 Af 12/2023-49, žalobu jako nedůvodnou zamítl. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) dne 3. 1. 2024 kasační stížnost, k níž připojila též návrh na přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s.

[3] V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatelka uvedla, že výkon exekučního příkazu, by znamenal pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Případné přiznání odkladného účinku podle stěžovatelky není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Žalovaný návrh na odkladný účinek označil na základě shrnutí dosavadního skutkového děje za nedůvodný a bezpředmětný, neboť ke dni 19. 7. 2023 uplynula lhůta 6 měsíců ode dne vyrozumění o právní moci exekučního příkazu podle § 190 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. V důsledku uplynutí této lhůty podle žalovaného daňová exekuce skončila. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že stěžovatelka v návrhu nijak nekonkretizovala, jakým způsobem by jí měla být způsobena nepoměrně větší újma.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky na odkladný účinek posoudil ve smyslu § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. a na základě okolností uvedených níže jej zamítl.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává samotný napadený rozsudek, ale pouze zjišťuje existenci výše uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Kromě formální podmínky, již je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění dalších tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatelku znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[9] Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[10] V projednávané věci stěžovatelka významnou újmu nejenže ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu a svým osobním poměrům netvrdila, ale ani ji neosvědčila žádnými doloženými podklady, které by soud mohl v kontextu zákonných podmínek posuzovat. Stěžovatelka pouze v obecné rovině poukázala na to, že výkon rozhodnutí pro ni může znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám, a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Návrh tedy v podstatě pouze převzal znění § 73 odst. 2 s. ř. s., a to bez jakékoli další individualizace řešené věci. Z

pokračování

velmi obecného tvrzení stěžovatelky může být dovozováno, že návrh pravděpodobně podává kvůli ekonomickým důvodům. Nejvyšší správní soud však ani z obsahu kasační stížnosti neseznal, jakou konkrétní hrozící újmu má stěžovatelka na mysli. Návrh tak postrádá jakoukoli konkrétnost i ohled na aktuální majetkové poměry stěžovatelky.

[11] Výše uvedená kritéria pro přiznání odkladného účinku posuzovaný návrh nesplňuje, a proto jej Nejvyšší správní soud zamítl. Stěžovatelka netvrdila a ani neprokazovala konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly přiznání odkladného účinku. Žalovaný navíc ve svém vyjádření poukázal na skutečnost, že v důsledku uplynutí zákonné lhůty podle § 190 odst. 2 daňového řádu daňová exekuce plynoucí z exekučního příkazu skončila. Soud uzavírá, že velmi obecné tvrzení stěžovatelky v návrhu nelze považovat za splnění povinnosti tvrzení vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s. (obdobně usnesení NSS ze dne 18. 10. 2023, čj. 2 As 306/2023-23, nebo ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20).

[12] Rozhodnutím o nepřiznání odkladného účinku nicméně soud nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 věty druhé tohoto zákona vzniká-li poplatková povinnost způsobem uvedeným v § 4 odst. 1 písm. e) až j) téhož zákona, je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [zde § 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení NSS z 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že ve výroku II. tohoto usnesení uložil stěžovatelce zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci usnesení.

[14] Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolků na podání adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. **Variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1080300724**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. února 2024

Petr Mikeš
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓